

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 196.

55de Møde.

Tirsdagen den 16de April.

(Fortf.)

Finantsministeren: Der var i den sidste ærede Talers Foredrag en faktisk Bildfarelse, som jeg finder mig foranlediget til at berigtige, nemlig den, at der ingen Standerstat skulde være udfreven for 1848. Der er netop udfrevet Standerstat for 1848 til Dækning af Udgifterne for de Standerforsamlinger, som afholdtes i 1848, hvorimod der naturligtvis ikke har kunnet udfrires nogen saadan Stat for 1849, da der ingen Stander afholdtes i 1849, og der manglede en Norm for at udfrire en Stat til Dækning af Udgifterne til den i 1849 afholdte overordentlige Rigsforsamling. Forøvrigt skal Ingen være mere enig med den ærede Taler i at affasse det gamle Skuffesystem end jeg, og jeg troer at have givet det bedste Bevis derpaa ved selve Lovforslaget, som netop har begyndt med at samle alle Skufferne i een Kasse; men, forinden vi saaledes samle Skufferne i een Kasse, vilde jeg dog gjerne have efterseet, hvormange Skuffer der var, og derfor vilde jeg gjerne have den Skuffe med, hvori Erstatningen for Standerudgifterne hidtil var indflydt. Om man nu vil regne det saa nøie, at man netop ikke vil give mere, end hvad der pleiede at komme i den Skuffe, eller om man vil tage det med, som der virkelig bruges til Udgifter, som ere af samme Beskaffenhed som de, der hidtil ere udbredede af denne Skuffe, det er Noget, som jeg skal henstille til Thinget; men Consequensen troer jeg er for mig, naar jeg paaberaaber mig, at Standerstaten er hidtil særligt blevet repareret, og at, naar der er Spørgsmaal om at samle alle særligt reparerede Skatter og sammendrage dem til en fælles Stat, maa et til den hidtilværende Standerstat svarende Stattebeløb derunder medtages.

Krieger: Jeg troer ikke, at den ærede Minister havde ganske Ret i det første Uttring; jeg var mig nemlig meget vel bevidst, at der for 1848 var udfrevet et Bidrag til at dække Standerstaten; men jeg sagde, at Traditionen var brudt, og den ærede Minister bekræftede, hvad jeg sagde; thi det forholdes sig netop saaledes, som jeg for en Sikkerheds Skyld for et Dieblik siden havde faaet at vide af den ærede Finantsminister selv; da jeg ikke huskede det aldeles bestemt i det Dieblik, at der ikke er udfrevet noget Vederlag for Rigsdagens Udgifter i 1848—1849; det var det, jeg sagde. Jeg sagde, vistnok var det tidligere Forhold det, at Omkostningerne ved Stændernes Afholdelse bleve lignede ved en Standerstat, men, sagde jeg, denne Standerstat er borte; thi vi have havt et Mars Rigsdagsomkostninger, og disse Rigsdagsomkostninger ere, hvad der forekommer mig havde været det Naturligste ogsaa fra Begyndelsen med Standerstaten, afholdte af Statens almindelige Finantsfer. Jeg gik slet ikke ind paa Grunden, hvorfor det er skeet; havde det været erkjendt nødvendigt at faa denne Udgift dækket, saa havde man kunnet faa en extraordinair Skattelov ud; men den ærede Finantsminister erkjendte, at det var unødvendigt, og saaledes troer jeg ogsaa, at det vil være det i Fremtiden.

Bregendahl: Med Hensyn til det Punkt, som nu er under Discussion, er der af mig stillet et særligt Forslag, nemlig det, som er opført paa Afstemningslisten under Nr. 4, og som gaaer ud paa, at det allerede her under § 2 skulde udtales, at det Stattebeløb, som efter den foreliggende Lov skulde bringes tilveie, ogsaa skulde omfatte Rigsdagens Udgifter. Jeg har stillet dette Forslag nærmest for at give Anledning til det, hvortil der ellers ikke efter Udvalgets Majoritets Forslag vilde være Anledning, nemlig til at lade det komme under Discussion, om den nærværende Skattelov